

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: OT/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010455
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120010455.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 01. 07. 2020 konajúc samosudcom JUDr. Barbarou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného H. F., nar. XX. XX. XXXX v X., takto

r o z h o d o l :

H. F., nar. XX. XX. XXXX v X., trvale bydliskom M. XX, okres Veľký Krtíš,

je v i n n ý, ž e

08. 06. 2020 v čase okolo 07.00 h v Banskej Bystrici, na ulici Zvolenská cesta, viedol nákladné motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo ev. č. M. C. XXX, kde bol v blízkosti autobazáru AAA Auto zastavený a kontrolovaný hliadkou OR PZ, ODI Banská Bystrica, ktorej pri kontrole po vyzvaní nepredložil vodičský preukaz, nakoľko ho má zadržaný, pričom následne bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol rozhodnutím o priestupku OR PZ, ODI Košice sp. zn. ORPZ-KE-ODI1-1388/2019-P zo dňa 13. 09. 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 10. 2019, uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 24 mesiacov, do doby výkonu ktorého mu bol započítaný čas od zadržania vodičského oprávnenia, t. j. od 18. 05. 2019, pričom však v čase od 18. 05. 2019 do 18.03.2020 bol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody,

t e d a

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 30 (tridsiatich) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 09. 06. 2020 na Okresný súd Banská Bystrica obžalobu sp. zn. 2 Pv 198/20/6601 - 6 obžalobu na obvineného H. F. pre trestný čin právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 0T/32/2020, voči ktorému podal obvinený ako aj jeho obhajca odpor, v dôsledku čoho súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie.

I.

Obžalovaný H. F. na hlavnom pojednávaní dňa 01. 07. 2020 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe.

Keďže obžalovaný na všetky otázky súdu, položené mu v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, odpovedal kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine, bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní. Okolnosti žalovanej trestnej činnosti a jej spáchanie obžalovaným v zmysle skutkového stavu tvrdeného obžalobným návrhom preukazujú výpovede samotného obžalovaného, svedka a záznamy o skutku na úseku cestnej dopravy. Vyhodnotiac skutkové zistenia jednotlivo a vo vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že výsledky dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní preukázali, že sa stal skutok vykazujúci objektívne i subjektívne znaky stíhaného trestného činu a že jeho vykonanie možno ako priamemu páchatel'ovi pripísať práve obvinenej osobe - H. F..

Svedok ppráp. J. R. vypovedal, že je príslušníkom Policajného zboru a v predmetný deň (08. 06. 2020) mali plánovanú jednohodinovú akciu na Zvolenskej ceste, kde mali vykonávať základnú kontrolu, kontrolu požitia alkoholu u vodičov. Zastavoval autá ľubovoľne, náhodne, pričom si pamätá, že zastavil aj obžalovaného a vyzval ho na predloženie dokladov potrebných na prevádzku a vedenie vozidla. Tento mu predložil občiansky preukaz a doklady od vozidla a sám od seba hneď uviedol, že vodičský preukaz pri sebe nemá, nakoľko mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo.

Následne súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

- doklad o vlastníctve vozidla (č. I. 29)
- výpis z evidenčnej karty vozidla obvineného (č. I. 30 - 3 2)
- správy a posudky k osobe obvineného (č. I. 33 - 3 4)
- výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR (č. I. 41)
- odpis Registra trestov obvineného (č. I. 35 - 40)
- potvrdenie archívu ZVJS (č. I. 42 - 47)

II.

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má obžalovaný v období od 03. 08. 2018 do 08. 06. 2020 tri záznamy, pričom všetky tri sa týkajú priestupkov na úseku cestnej premávky, kedy obžalovaný dvakrát prekročil povolenú rýchlosť a jedenkrát viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, za čo mu bol (okrem pokuty vo výške 600,00 Eur) uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 24 mesiacov (od 03. 10. 2019).

Z odpisu z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný má dvadsaťtri záznamov, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Odsúdenia sú pre trestné činy proti majetku, predovšetkým pre trestný čin podvodu podľa § 221 Trestného zákona, či sprenevery podľa § 213 Trestného zákona.

U obžalovaného súd vzal do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť (obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval) a jednu príťažujúcu okolnosť (obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený). Obhajoba navrhovala obžalovanému pričítať aj poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, poukazujúc na fakt, že obžalovaný ihneď po vyzvaní na predloženie príslušných dokladov spontánne príslušníka Policajného zboru informoval o skutočnosti, že vodičský preukaz mu bol zadržaný, pretože mu bol uložený zákaz činnosti. Napriek tomu, súd túto poľahčujúcu okolnosť nevzhladol, pretože cestná kontrola nemá charakter dlhých a náročných kontrol, zvyčajne je to otázkou pár minút, a ak by aj obžalovaný príslušníka Policajného zboru o týchto skutočnostiach neinformoval, tento by ich za okamih vylustroval. Takéto konanie preto nemôže byť posúdené ako napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, pretože jeho výsledkom bolo len skrátenie kontroly, nebolo to poskytnutie informácie, ktorú by nebolo možné vyhľadať, či zistiť len veľmi obtiažne, práve naopak.

Pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery súd dôkladne zvážil i možnosti uloženia alternatívnych trestov, resp. trestov nespojených s odňatím slobody, a to už pri ukladaní trestu v trestnom rozkaze. Pokiaľ ide o námietky obhajoby, že v danom prípade je nepodmienečný trest odňatia slobody neprimerane prísny, a to nielen vzhľadom na spôsob a následky spáchania trestného činu, zdôrazňujúc krátkosť prejdenej cesty a skutočnosť, že nikto nebol ani len ohrozený, ale aj na osobu páchatela, ktorý bol síce opakovane súdne trestaný, avšak vždy „iba“ za majetkovú trestnú činnosť, s týmito sa súd nemôže stotožniť.

Je nevyhnutné zdôrazniť, že pokiaľ niekto vie, že mu je uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, no napriek tomu si sadne za volant a motorové vozidlo šoféruje, porušuje (ohrozuje) záujem chránený Trestným zákonom. Je pri tom irelevantné, či prejde 30 metrov, 300 metrov alebo 50 kilometrov, keďže v prípade porušenia zákazu činnosti dochádza k páchaniu trestného činu. Je nepochybne šťastím, že porušenie tohto zákazu nemalo následok aj ohrozenie iného záujmu chráneného trestným zákonom (život, zdravie, majetok). Takéto okolnosti, keď si obžalovaný bol vedomý toho, že má zákaz činnosti uložený a napriek tejto vedomosti ho flagrantne ignoroval, potom nemôžu byť determinantmi na uloženie alternatívnych trestov, musia však byť determinantmi na uloženie trestu ako takého. Čo sa týka osoby páchatela, je možné súhlasiť s obhajobou v tom zmysle, že ju možno nepovažovať za osobnosť kriminálne narušenú. Na druhej strane, nejde o žiadneho prvopáchatela, ale o viacnásobného recidivistu. Porovnanie, že v predchádzajúcich odsúdeniach išlo o trestné činy majetkovej povahy, a nikdy nie skutok takej povahy, ako je aktuálne prejednávaný, nemôže už len z hľadiska elementárnej logiky obstáť. Vychádzajúc z naznačeného by totiž pri obdobnej aplikácii bolo možné argumentovať, že páchatel sa dopustil výlučne trestných činov proti majetku, alebo proti životu a zdraviu, preto napríklad pri ukladaní trestu za trestný čin proti životnému prostrediu by mal súd ukladať miernejší trest. Málokto by páchatel totiž spácha trestné činy proti všetkým záujmom chránených Trestným zákonom. Je pravdou, že posledný trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 18. 03. 2020 a v čase spáchania skutku (18. 06. 2020) neplynula pre neho žiadna skúšobná doba, čo by súd obligatórne viedlo k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody

Súd však má za to, že pri ukladaní trestu je veľmi dôležité hodnotiť osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a to najmä preto, aby trest, ktorý je ukladaný odrážal v sebe najmä jeho minulosť z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinností,

ale najmä jeho vývoj z hľadiska páchania trestnej činnosti. Jedným zo základných účelov trestu je ochrana spoločnosti, teda zabránenie v páchaní trestnej činnosti a samozrejme, prevencia, a to v podobe individuálnej prevencie, t. j. pôsobenia na odsúdeného sankciou tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ako aj vo forme generálnej prevencie, t. j. pôsobenia trestu smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení (podrobnejšie pozri: Trestný zákon, všeobecná časť, komentár, C.H. Beck 2010). Je možné konštatovať, že ani jeden z vykonaných trestov (resp. ani jedno z odsúdení) nemal na obžalovaného želaný efekt a neodradil ho od páchania ďalšej trestnej činnosti. Súd musí pôsobiť aj do budúcnosti, preto má za to, že v danom prípade je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody adekvátne a spravodlivé.

V rámci záverečnej reči obžalovaný uviedol, že pre neho nebude mať uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody žiadny efekt, lebo ho vykoná a znova sa bude musieť zaradiť do bežného života. Počas výkonu trestu odňatia slobody bude vytrhnutý z prostredia, do ktorého sa už zaradil po vykonaní ostatného trestu odňatia slobody dňa 18. 03. 2020, kedy aj napriek koronakríze sa zamestnal. Podľa názoru súdu, aj tento postoj obžalovaného len deklaruje, že ani vedomosť o uloženom treste zákazu činnosti mu nezabránila v tom, aby porušil záujem chránený Trestným zákonom a rovnako ho to neodradilo od hrozby ďalšieho odsúdenia, ktoré pre neho v akejkoľvek podobe - spojenej alebo nespojenej s odňatím slobody - už vopred nemá preventívny účinok. Uvedené však ale nasvedčuje správnosti uloženia len nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý ako jediný reálne zabráni obžalovanému v trestnej činnosti pokračovať.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, súd pripomína, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a v takom prípade podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu do ústavu s stredným stupňom stráženia, a berúc do úvahy aj § 48 ods. 4 Trestného zákona, zaradí obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože je názoru, že náprava obžalovaného v takomto ústave primerane zabezpečená.

Súd obžalovanému tiež uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 30 (tridsiatich) mesiacov, pretože mal za to, že takto určený trest je primeraný zohľadniac už skôr uložený zákaz činnosti vedenia motorového vozidla v trvaní 24 mesiacov, kedy trest kratšieho trvania by súd považoval za neprimeraný.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho vyhlásenia alebo oznámenia. Odvolanie má odkladný účinok.

V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli.